REPRESENTACIÓ Y CONVERSIÓ DE LA SAMARITANA.

INTERLOCUTORS.

Jesus. Júdas. Sant Pere. Sant Joan. La Samaritana.

Ix Jesus ab los Deixebles.

Jesus. Cansat estich del camí,
reposar vull jo un poch
en esta font de Jacob,
y quedarme tambe assí;
perque una ovella esgarriada
ha deixat lo meu remat,
y del llop encarnisat
perilla ser devorada;
y puig jo sò lo pastor
tan zelós de mas ovellas,

voldria que totas ellas
coneguessen mon amor;
que per tant vull aguardar
á la ánima pecadora,
que en est pou antes de una
hora
aygua vindrá á buscar;
y vosaltres podréu anar,
Deixebles, á la ciutat,
perque jo al meu remat
veuré de ferla tornar.

Judas. Mestre, men vas á comprar,
per menjar alguna cosa,
y puig jo porto la bossa,
men comenso de marxar.

Sen van los deixebles, y arriba la Samaritana al pou.

Jesus. Deu vos vulla encaminar.
S. Pere, S. Joan. Cumplias vostra paraula.
Jesus. Deu te guart, Samaritana,
y te preservia de pecar;
si aygua me volias dar,
beuria de bona gana.

Samaritana. Ay, ay, á mi aygua
me demanau?
esta tant mal no se emplea,
perque vos sou de Judea,
y jo sò Samaritana.
No sabeu que per molts anys
per la lley está vedat,
que no tractan, ni han tractat
Jueus ab Samaritans?
Guardáu donchs nos fassa mal
la aygua que jo vos daré,
que primer la llansaré,
antes que no faré tal.

Jesus. Dona, es cert que no ho
dirias,
si tu sabesses qui sò;
y en veritat te dich jo,
que béurer me donarias:
y no sols axó farias,
amada Samaritana,
sí també de bona gana
pera mi mes ne traurias.
Que la aygua mes viva y pura
sò jo qui te la pot dar,
pera ta ánima salvar
y de tota criatura.

Samaritana. ¿Vos donarme aygua á
mi?
de ahont la podréu haver,
si no teniu lo menester
per poder tráurerla de assí?
Seriau major per ventura,
quel vostre pare Jacob,
que begué sempre en aquest lloch
de la aygua molt clara y pura.

Jesus. Dona, aqueixa aygua no fará
lo efecte que la mia ha fet;
quin beurá no patirá
may mes de mundana set.

Samar. Per quedarvos obligada,
vos prech, men vullau donar,
perque no tinga de tornar
á tráurerne altra vegada,
que per cert ne estich cansada
de tant anar y venir;
y si axó podeu cumplir,
estaré molt descansada.

Jesus. Vésten, ó dona, á ta casa,
y ab ton marit pots tornar;
perque als dos vull ensenyar
lo amor queus tè lo meu Pare.

Samar. Jo, Senyor, marit non'tinch,
ni ab home sò esposada;
sí que visch allibertada,
de ahont me plau vaig y vinch.

Jesus. Ja sé, quem dius veritat
del víurer allibertada;
peró dir no ets esposada,
es estat gran falsedat:
y mes y mes has faltat
en tenir altre home en casa;
á tots lo dimoni posa
de dia en dia en pecat.

Samar. Digaume, Senyor, si os plau,
seriau vos algun profeta,
que la vida que jo he feta
punt per punt me endevinau:
y ab las rahons quem donau
com á persona divina,
de vostra sabia doctrina
enamorada m' deixau.
Vostra paraula amorosa
penetra mon enteniment
y de mi mon sentiment
divina dulsura gosa;
puig de un celestial ardor
apar me veig abrasada,
resolta y determinada,
de servir al Criador.
No obstant lo divino amor,
que la mia ánima cobra,
me apar ja me diu descobra,
que Vos sou lo salvador.
Digaume si os plau, Senyor,
quant vindrá aquell gran Messías,
que ha de venir, digué Elias,
per remey dels pecadors.
Si fos tal la mia ditxa,
que ab mos ulls lo pogues véurer,
bè podeu pensar y créurer,
que á sos peus me postraria:
perdó lin demanaria
de mas culpas y errors,
y los demés pecadors
crech que lo mateix farian.

Jesus. Ja, dona, espirada estás
del llum del divino amor:
que jo sò lo Salvador,
de avuy en avant sabrás.
Sò Messías verdader,
que per salvar á tothom,
he volgut baixar al mon,
y per ells jo satisfer;
y axí, filla, he de morir
per la tua ánima salvar,
y tu no me has volgut dar
del aygua quet demaní.

Samaritana. ¡O descuydada de mi!
Se agenolla.
lo cor bè me endevinava,
que ab lo Salvador parlava,
quant á la cara lo mirí:
perdonau, Senyor, mas culpas,
y daume á besar eixos peus,
que han de clavar los jueus,
per ser mas culpas enormes.
Aygua me haveu demanada,
jo vos la demano, Senyor,
que sóu tot font de amor,
confiant me será donada.

Aquí estaré agenollada,
demanant á vos perdó,
fins que la benedicció
de Vos me sia donada.

Cristo li dona la benedicció, y se alsa la Samaritana.

Jesus. Ja, filla, estás perdonada
per ta fe y contrició,
la santa benedicció
de mon Pare has alcansada.

Samar. Senyor meu, jo vos suplich,
puig me haveu feta tant digna,
que en ma casa, bè que indigna,
vulgau sopar esta nit.

Sen va Cristo, y queda la Samaritana desfentse los flochs y galas.

Samar. ¡O galas mal empleadas!
causa de ma perdició,
desde ara faré jo,
que de mi seréu llansadas.

Llansa los flochs y galas, y diu:
Pompas vanas, deshonestas,
quantas ánimas perdeu,
mirau que irritau á Deu
per las plassas y finestras.
O cabells, que tots los dias
adornava ab presumpció,
bè podréu ara, ab rahó,
secar las llágrimas mias.
No me daréu entenent,
nim' tindréu mes enganyada;
puig estich predestinada
devant Deu omnipotent.

FI.

Barcelona: Estampa dels Hereus de la Viuda Pla, carrer dels Cotoners. 1848.